

Arrest

nr. 320 949 van 30 januari 2025
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat F. VAN ROYEN
Ankerstraat 114 bus 1
9100 SINT-NIKLAAS

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE XIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Servische nationaliteit te zijn, op 7 augustus 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 5 juli 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 12 augustus 2024 met refertenummer X.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 22 oktober 2024 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 4 november 2024.

Gelet op de beschikking van 26 november 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 13 december 2024.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. MAES TORRES LOREDO.

Gehoord de opmerkingen van advocaat E. DARESHOERI, die loco advocaat F. VAN ROYEN verschijnt voor de verzoekende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingen-wet) werd aan de partijen de grond meegedeeld waarop de kamervoorzitter steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan worden verworpen. In casu wordt het volgende gesteld:

“Het verzoekschrift komt onontvankelijk voor wegens laattijdigheid.”

2. Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt de verzoekende partij kenbaar dat zij het niet eens is met deze in de beschikking opgenomen grond (zij wordt overeenkomstig artikel 39/73, § 3 van de Vreemdelingenwet immers geacht met deze grond in te stemmen wanneer zij niet vraagt om te worden

gehoord). In dit kader benadrukt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog zijn visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, *Parl.St.* Kamer, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25, 26) en dit verzoek zodoende niet mag worden beschouwd als een bijkomende memorie. Bovendien strekt het verzoek tot horen er niet toe de verzoekende partij de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de Vreemdelingenwet precies wordt gewezen, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

3.1. De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen.

3.2. Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

“Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf.”

Deze wetsbepaling houdt niet in dat de Raad op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nrs. 227.364 en 227.365).

4. In het proces-verbaal van de terechtzitting van 13 december 2024 staat het volgende vermeld:

“De zaken 322 474 en 322 473 (volgnr. 13) worden gezamenlijk opgeroepen en behandeld. De voorzitter verwijst naar de gronden van de beschikkingen die het voorwerp uitmaken van de verzoeken om te worden gehoord. Verzoekers wensen beiden overmacht in te roepen voor het laattijdig instellen van hun beroepen. Zij verwijzen hiertoe naar de medische stukken, die zij bij aanvullende nota ter zitting neerleggen, waaruit blijkt dat zij beiden lijden aan ernstige medische problemen. Voor de praktische organisatie van hun leven in België zijn zij erg afhankelijk van hun kinderen, wat maakt dat het soms moeilijk is om contact op te nemen met hun advocaat en zij niet altijd in staat zijn om alles (tijdig) in orde te brengen.”

Zoals geacteerd in het proces-verbaal legt verzoeker ter zitting een aanvullende nota neer overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, samen met twee medische attesten, waaronder een medisch attest voor zijn echtgenote, bij de Raad gekend onder de rolnummer 317 798, waarnaar ter terechtzitting wordt verwezen.

5. De verwerende partij heeft het verzoek om internationale bescherming van verzoeker kennelijk ongegrond verklaard overeenkomstig artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.

De bestreden beslissing, waarin zijn beschermingsverzoek werd onderzocht en behandeld onder toepassing van artikel 57/6/1, § 1, eerste lid, b) van de Vreemdelingenwet (versnelde procedure), werd genomen door de verwerende partij binnen een termijn van vijftien werkdagen conform artikel 57/6/1, §1, derde lid van de Vreemdelingenwet, dat luidt als volgt: *“In alle andere, in het eerste lid bedoelde gevallen, neemt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen een beslissing inzake het verzoek om internationale bescherming binnen een termijn van 15 werkdagen, na ontvangst van het verzoek dat door de minister of zijn gemachtigde werd overgezonden.”* (eigen onderlijning)

Uit het administratief dossier volgt dat het beschermingsverzoek en het dossier door de Dienst Vreemdelingenzaken werden overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen dat deze heeft ontvangen op 17 juni 2024, waardoor de termijn van vijftien werkdagen begint te lopen vanaf dinsdag 18 juni 2024. Bijgevolg was maandag 8 juli 2024 de laatste werkdag waarop de verwerende partij de bestreden beslissing binnen voorgaande termijn kon nemen. De bestreden beslissing werd genomen binnen de termijn van vijftien werkdagen aangezien deze dateert van 5 juli 2024.

Overeenkomstig artikel 39/57, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet moet het in artikel 39/2 van diezelfde wet bedoelde beroep tegen zulke beslissing worden ingediend binnen de tien dagen na de kennisgeving van de beslissing waartegen het is gericht.

Volgens artikel 39/57, § 2, eerste lid, 2° van de Vreemdelingenwet begint de in § 1 van dit artikel bepaalde beroepstermijn te lopen vanaf de derde werkdag die volgt op deze waarop de brief aan de postdiensten werd overhandigd, tenzij de geadresseerde het tegendeel bewijst. De vervalddag is in de beroepstermijn begrepen. Is die dag echter een zaterdag, een zondag of een wettelijke feestdag, dan wordt de vervalddag verplaatst naar de eerstvolgende werkdag. Voor de toepassing van deze bepaling wordt als werkdag beschouwd, elke dag behalve een zaterdag, zondag of wettelijke feestdag.

Artikel 51/2, vijfde lid van de Vreemdelingenwet bepaalt dat *“Onverminderd een kennisgeving aan de persoon zelf, [...] elke kennisgeving geldig [is] wanneer ze naar de gekozen woonplaats van betrokkene verstuurd wordt bij een ter post aangetekende zending of per bode tegen ontvangstbewijs.”*

De termijn van tien dagen, bepaald in artikel 39/57 van de Vreemdelingenwet, is van openbare orde en moet strikt worden toegepast.

Uit de gegevens in het administratief dossier blijkt dat de brief met de bestreden beslissing op 8 juli 2024 aan de postdiensten werden overhandigd voor een aangetekende zending, zoals omschreven in artikel 39/57, § 2, eerste lid, 2° van de Vreemdelingenwet, naar het adres waar verzoeker conform artikel 51/2 van de Vreemdelingenwet woonplaats heeft gekozen. Verzoeker betwist dit niet en toont het tegendeel niet aan. Bijgevolg neemt de Raad aan dat de bestreden beslissing op 8 juli 2024 op correcte, regelmatige en rechtsgeldige wijze aangetekend werd verstuurd, zoals omschreven in artikel 39/57, § 2, eerste lid, 2° van de Vreemdelingenwet.

De geldige kennisgeving doet de termijn ingaan, zodat in casu donderdag 11 juli 2024 de eerste dag van de beroepstermijn is. De uiterste datum voor het indienen van het verzoekschrift was bijgevolg maandag 22 juli 2024.

Zoals de verwerende partij ook aanbrengt in haar nota met opmerkingen, is het op 7 augustus 2024 ingediende beroep van verzoeker ingediend buiten de wettelijke termijn.

Van de vaststelling van de onontvankelijkheid van het beroep wegens laattijdigheid kan enkel worden afgezien wanneer de verzoeker aantoonst dat hij wegens overmacht werd verhinderd tijdig zijn verzoekschrift in te dienen. Overmacht kan enkel voortvloeien uit een gebeurtenis buiten de menselijke wil die door deze wil niet kon worden voorzien noch vermeden (Cass., 9 oktober 1986, RW 1987-88, 778; zie ook met de aldaar aangehaalde rechtspraak: J. BAERT en G. DEBERSAQUES, “Raad van State, Afdeling Administratie (2. Ontvankelijkheid)” in Administratieve Rechtsbibliotheek, Brugge, die Keure, 1996, nrs. 502-506). Overmacht kan bijgevolg slechts worden aanvaard onder de dubbele voorwaarde dat, enerzijds, een onoverkomelijke gebeurtenis aanwezig is waarop de verzoeker geen vat had en waardoor hij niet tijdig beroep kon instellen en dat, anderzijds, de verzoeker al het mogelijke heeft gedaan, zodat het niet tijdig instellen van het beroep niet mag te wijten zijn aan een fout in zijn hoofde.

Van een rechtzoekende wordt dan ook een zekere waakzaamheid, diligentie en zorgvuldigheid verwacht, zodat het bestaan van overmacht kan worden uitgesloten op grond van de enkele vaststelling dat hij niet de nodige voorzorgen heeft genomen. Overmacht is niet verzoenbaar met een nalatigheid of een gebrek aan vooruitziendheid vanwege de verzoeker zelf.

De Raad moet in casu vaststellen dat verzoeker met zijn betoog ter zitting geen overmachtssituatie aantoonst.

Het medisch attest van 13 juli 2024 vermeldt dat hij van 10 juli tot 16 juli 2024 werd opgenomen in het ziekenhuis wegens oedemen, orthopneu en dyspneu. Verder blijkt dat een nierdialyse werd opgestart met een hickmankatheter. Het medisch attest van 4 november 2024 vermeldt dat zijn echtgenote op die dag een pijnbehandeling heeft ondergaan voor een lage rugpijn; zij kon na afloop in goede algemene omstandigheden naar huis ontslagen worden.

Hoewel de gestaafe medische problemen van verzoeker en zijn echtgenote niet worden betwist en het aannemelijk is dat zij op hulp rekenen van hun kinderen voor het beheren van hun administratieve situatie, blijkt echter niet dat verzoeker en zijn echtgenote de nodige diligentie aan de dag hebben gelegd.

Verzoeker was weliswaar in het ziekenhuis toen het schrijven van de verwerende partij toekwam, maar toen verzoeker terugkwam van het ziekenhuis op 16 juli, liep de beroepstermijn nog tot maandag 22 juli.

Uit de medische attesten kan niet blijken dat hij en zijn echtgenote niet in staat waren zorgvuldig te handelen door, desnoods via hun kinderen, hun advocaat in te lichten over de ontvangen briefwisseling om zo tijdig beroep te kunnen instellen tegen de bestreden beslissing. Verzoeker en zijn echtgenote, die overigens niet onder bewindvoering staan en geenszins onbekwaam werden verklaard, dragen in deze zelf de verantwoordelijkheid wat de organisatie van hun verdediging en de opvolging van hun administratieve status betreft. Wanneer zij een schrijven ontvangen van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, is het dan ook hun taak om op diligente en alerte wijze te reageren. De Raad benadrukt dat van

een rechtzoekende een zekere waakzaamheid, diligentie en zorgvuldigheid wordt verwacht, zodat het bestaan van overmacht kan worden uitgesloten op grond van de enkele vaststelling dat verzoeker en/of zijn echtgenote niet tijdig hun advocaat op de hoogte hebben gebracht. Overmacht is immers niet verzoenbaar met een nalatigheid of een gebrek aan vooruitziendheid vanwege de verzoeker zelf.

Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker en zijn echtgenote al eerder medische problemen kenden en/of in het ziekenhuis hebben moeten verblijven, zodat redelijkerwijze kan worden verwacht dat zij met deze situatie rekening konden houden en dat de nodige voorzorgen werden genomen teneinde de opvolging van hun administratie te organiseren. Bovendien was zijn echtgenote, die een gelijkaardige weigeringsbeslissing kreeg, tijdens de beroepstermijn niet ziek.

De Raad kan het bovenvermelde betoog niet als overmacht beschouwen.

Dit geldt te meer nu nergens in het verzoekschrift de medische problemen van verzoeker en zijn echtgenote als overmacht worden aangevoerd. Uit het verzoekschrift blijkt daarentegen dat hun advocaat verkeerdelijk is uitgegaan van een beroepstermijn van 30 dagen:

“RATIONE TEMPORE

Dag van ontvangst van de bestreden beslissing betreft dinsdag 09.07.24.

Huidig verzoek is dan ook geenszins laattijdig betekend. In casu is de dies ad quem/vervaldag donderdag 08.08.24.”

Nu geen overmacht is aangetoond, kan de Raad niet anders dan besluiten dat het beroep laattijdig is.

Het beroep is derhalve onontvankelijk ratione temporis.

6. Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van verzoeker.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertig januari tweeduizend vijftientig door:

M. MAES TORRES LOREDO,

kamervoorzitter

T. LEYSEN,

griffier

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. MAES TORRES LOREDO